selgas, jubba ölla nuk paistis läbbi." — „Oh", wastas Kristohw, „sedda kahjo ep olle ette teädnud; se eest peab so emma kaks päwa töle minnema."

Kadrina möistis, et wenna mötte olli se: Kui sinna ikka ühhe päwa koio jääksid, ja laste ridid harrikssid, ja nende peäle hüaksid, olleks sul surem jöud, monned koppikad jääksid kullutamata, ja sa isse saaksid pühhapäwa pühhitseda. — Weel ütles Kristohw Mariale: „Sinna, oh laps, olled eile öhto unnine olnud, sepärrast wiskasid kartuhwli kored senna ahjo nurka, ja ei winud lauta siggade kätte; kui sa Pritsoga nurka mahha istud, siis on just kui pörsa laut, ja naer tulleb peäle."

Maria ja Pritso naersid onno sannade pärrast, korristasid kored korwikese sisse ja josid öue. Kadrina taplis lastega, ja Klause meel olli pahha ja ta häbbenes. Agga Kristohw ütles weel: „Teie waesed rahwas, halle meel tulleb peäle, teie ello

nähhes." — „No, no", ütles Kadrina, „teilgi polle suremat rikkust."—„Jah", ütles Kristohw jälle; „agga kule weel, mis ma ennesest sulle rägin. Kuus päwa näddalas ollen minna Kristohw Körne, üks waene töömees; siis tehhakse töödt; higgi joseb pallest mahha; ilmlikud murred on süddames. Tullewaks talweks pean murretsema Kaiele seliko, Kristianile kue, issenemesele kingi, Annale kassuka; kambri seinad tahtwad parrandada; aiale tulleb warjo murretseda, sest Öhwneri anned on jo sees käinud ja pahhandust teinud. Nenda on weel monned asjad murretseda. Mo naene kannab ka hoolt; ta tahhaks, et maia ja lapsed parremine ehhitud ollekssid; murretsemine, kassimine, lapse hoidmine, ja keik maia töödt on temmal kül ka rasked, agga mis tehha? Ma ütlen, nenda ellame meie argipäwal; tulleb agga pühhapääw, siis lahkub murre ja tö käest. Laupäwa öhtul pühhitakse tubba ja korristakse keik asjo ärra. Lapsi pestakse

Eesti-ma rahwa Kalender 1859 , lk. 25